Programovanie 3.

2011 - 2012

12. Prednáška

Ing. František Gyárfáš, PhD.

Katedra aplikovanej informatiky

gyarfas@ii.fmph.uniba.sk
http://www.ii.fmph.uniba.sk/~gyarfas/

Čo je programovanie?

V ideálnom prípade:

Písanie programov.

V realite:

Hľadanie chýb, opravovanie, testovanie, refaktorovanie, zmeny.

```
cvicenie1_1.cpp

cvicenie1_1.bpf cvicenie1_1.cpp

private double totalSalary() {
   double result = 0;
   for (int i = 0; i < people.length; i++) {
      result += people[i].salary;
   }
   return result;
}

3: 41 Modified Overwrite</pre>
```

```
File1.cpp

private double averageAge() {
    double result = 0;
    for (int i = 0; i < people.length; i++) {
        result += people[i].age;
    }

return result / people.length;
}

8: 1 Modified Overwrite
```

Pravidlo o chybách v programe

Pravidlo o chybách v programe

Nepýtame sa, či sa dopustíme chýb pri programovaní. My to vieme.

Aké chyby nás čakajú?

- Chyby, ktoré sa objavia pri kompilácii alebo linkovaní.
- Chyby pôsobiace pád programu. Najdôležitejšie je dokázať chybu zopakovať.
- Program nerobí, čo od neho očakávam.
- Program robí, čo od neho očakávam, ale v nepredvídateľ ných situáciách urobí niečo nečakané.

Ako postupovať pri chybe

- Snažím sa minimalizovať priestor, kde sa chyba nachádza.
- Môžem začať v bode, kedy program už neide a vracať sa naspäť.
- Vyberiem kontrolné body, kde robím priebežné kontroly.

Kontrolné body

Na zvolené miesta vkladám **pomocné výpisy** so stavom premenných.

Kam výpisy posielať? Na štandardný výstup, do súboru, do databázy? (Pri nekonečnom cykle prichádza nekonečné množstvo kontrolných správ.)

Kontrolné výpisy **vypisovať podmienečne**: iba vtedy, ak hľadám chybu.

```
#define DEBUG

int main() {
    . . .
#ifdef DEBUG
    cout << "DEBUG INFO";
#endif
    . . .

DEBUG INFO
    . . .</pre>
```

Použitie debuggera

Ak máme debugger, môžeme program vytvoriť v ladiacom režime.

Ladiaci režim nie je identický s normálnym behom programu. Premenné môžu mať inak inicializované hodnoty, využitie pamäti je iné a pod.

V debuggeri môžeme:

- **krokovať program** (Step over, Trace into)
- vytvárať **body zastavenia** (Breakpoints)
- sledovať **stav programu** (Call stack, Variables, ...)

Bezpečné programovanie

Pravidlo bezpečného programovania

Bezpečné programovanie je krásny sen.

Pravidlo programátorskej schizofrénie

Programovanie je trvalý konflikt medzi programátorom – **byrokratom** a programátorom – **hazardérom**. Obaja sa ukrývajú v každom z nás.

Ako programovať čo najbezpečnejšie

Kontrolujte si všetky varovania kompilátora. Snažte sa ich odstrániť.

Minimalizujte počet globálnych premenných.

Ochraňujte premenné používaním const.

Zatĺkať, zatĺkať. Ukrývanie informácií znižuje počet ohrození.

Kontrolujte kritické operácie, ako sú alokácia pamäti, či otváranie súborov.

Opatrne s indexmi. Vždy kontrolujte, či nie sú mimo priestoru polí.

Jedna entita by mala mat' práve **jednu presne určenú úlohu**. (premenná, trieda, funkcia, menný priestor, modul, knižnica)

Nulová tolerancia k chybe

V prípade, že nejaká chyba nesmie nastať, doporučuje sa radikálne riešenie.

```
assert(index < POCET);
```

Ak podmienka nie je splnená, **assert ukončí program** a vypíše zdrojový kód podmienky, ktorá nebola splnená.

assert je najnekompromisnejší nástroj pri boji s chybami.

Príklad pre assert

```
#include <stdio>
#include <assert>

const int POCET = 5;
int cisla[POCET] = {1,2,3,4,5};

int main() {
  int index = -1;

  assert(index < POCET && "Prilis velky index");

  assert(index >= 0 && "Zaporny index");
  assert na záporný index
  getchar();
}
```

```
C:\Prednasky>prednaskyAssert

Assertion failed: index >= 0 && "Zaporny index", file C:\Prednasky\UK\2009-2010 C++\Cvicenia\0_cvicna\prednaskyTest.cpp, line 12

Abnormal program termination

C:\Prednasky>
```

Katastrofa

4. júna 1996 bol spustený počítačový program. Po 30 sekundách jeden **assert** zlyhal a program sa zastavil.

Program bežal na rakete Ariadne 5 a jeho úlohou bolo udržovať raketu v správnom smere. Vypnutie programu znamenalo pre Ariadne 5 jej zničenie.

Pravidlo cvičiska a bojiska

Po ukončení testovania je rozumné radikálne riešenia konfliktných situácii ako **assert** vypnúť.

Vypnutie assert

```
#include <stdio>
#define NDEBUG
#include <assert>

const int POCET = 5;
int cisla[POCET] = {1,2,3,4,5};

int main() {
  int index = -1;

  assert(index < POCET);
   . . .
}</pre>
```

Po ukončení testovania vložíme makro
#define NDEBUG
pred volanie
#include <assert>
Tým je assert vypnutý.

Chytanie chyby pomocou goto

Predstavme si, že odhalíme nežiaducu situáciu a chceme ju riešiť tak, že program nebude nepokračovať, ale začne riešiť krízový stav.

Ako by sme to riešili s **goto**?

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(){
  if (true) {
     string nieco;
     if (nieco == "CHYBA") {
       goto chyba;
  chyba: cerr << "Stala sa chyba";</pre>
  getchar();
              🙉 C:\Prednasky... 💄 🗖 🗙
              Stala sa chyba
```

Pred skokom **goto** sa zrušia všetky premenné bloku.

Potom program skáče na návestie **chyba**.

Návestie **chyba** sa musí nachádzať v tej istej funkcii ako príkaz **goto**.

Chytanie chyby pomocou throw

Veľmi podobne sa správa chytanie chyby s pomocou príkazu throw.

```
#include <iostream>
using namespace std;
class TypVynimky{
  int chyba;
public:
  TypVynimky(int i):chyba(i){};
 void printChyba() {
    cerr << "Vynimka " << chyba;</pre>
int main() {
  try {
    string nieco;
    if (nieco == "CHYBA") {
      throw TypVynimky(5);
    return 0;
  }catch (TypVynimky &id) {
    id.printChyba();
```

Ak program narazí na **throw**, opustí blok, v ktorom je a skáče na najbližší **catch** a začne tam skúmať, čo má urobiť.

Pred týmto skokom riadne zrušia premenné

Blok strážiaci výskyt výnimky

```
try {

strážený blok

if (problem) {

throw TypVynimky;

}

}

catch (TypVynimky &id) {

spracovanie výnimky
}

pokračovanie programu
}
```

Kľúčové slovo **try** označuje začiatok bloku, v ktorom strážime, či nedôjde k výnimke.

Koniec bloku, v ktorom strážime, či nedôjde k výnimke.

Postupnosť spracovanie výnimky

```
class TypVynimky{
   TypVynimky();
};
int test(){
    if (problem) {
       throw TypVynimky;
        (TypVynimky &id)
         spracovanie výnimky
  pokračovanie programu
```

Najprv sa opustia všetky vnorené funkcie a bloky (**stack-unwinding**), pričom sa na všetky lokálne premenné (a, b) volajú ich deštruktory.

Skočí sa na výnimku **TypVynimky** a privolá sa jej konštruktor.

Prevedie sa kód v príslušnom catch bloku. Hodnota throw TypVynimky sa odloží pre prípad ďalšieho posielania.

Po ukončení **catch** bloku program pokračuje ďalšími inštrukciami.

Označenie výnimky mimo bloku try

```
class TypVynimky1 {};
class TypVynimky2 {};
f() {
  if (problem1) {
    throw TypVynimky1;
  if (problem2) {
    throw TypVynimky2;
g() {
  try {
  } catch (TypVynimky1 &id) {
         spracovanie výnimky
  } catch (TypVynimky2 &id) {
         spracovanie výnimky
  pokračovanie programu
```

Volania výnimiek sú umiestnené vo funkcii **f()**, ktorá nemá strážený blok.

Volanie funkcie **f()** z vnútra stráženého bloku vo funkcii **g()**. Odkiaľ je volaná funkcia **f()** sa určí až počas behu programu.

Typy výnimiek

Typy výnimiek môžu byť:

• Jednoduché typy – int, float, double, char, char *

Typy výnimiek - triedy

• triedy, smerníky na triedy

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
  string s = "JA";
  try {
    if (false) {
      throw s;
    else{
      throw &s;
  catch (string &s) {
    cout << "string -</pre>
  catch (string *s) {
    cout << "smernik - " << s->c str();
```

Typ výnimky: trieda

Typ výnimky: smerník na triedu

Stratené JA

V príklade presunieme definíciu string s do vnútra bloku try.

```
int main(){
 try{
   string s = "JA";
   if (true) {
     throw s;
   else{
     throw &s;
 catch (string &s) {
   cout << "string - " << s;</pre>
 catch (string *s) {
   cout << "smernik - "</pre>
        << s->c str();
     string - JA
```

```
int main(){
 try{
    string s = "JA";
    if (false) {
      throw s;
    else{
      throw &s;
 catch (string &s) {
    cout << "string - " << s;
 catch (string *s) {
    cout << "smernik - "
        << s->c str();
    ex C:\Pr... _ 🗆 🗙
    smernik
```

Definícia výnimiek

```
class TypVynimky1 {};
```

Najjednoduchší typ výnimky

```
class TypVynimky2 {
    string text;
public:
    TypVynimky2(char *chyba);
    print();
};
```

Normálna trieda s premennou, konštruktorom a metódou.

```
class TypVynimky4 {};

class TypVynimky3 : public TypVynimky4 {
    string text;

public:
    TypVynimky3(char *chyba);
    print();
};
Hierarchia výnimiek
```

Výber v hierarchii výnimiek

```
class TypVynimky4 {};
class TypVynimky3 : public TypVynimky4 {
};
int main(){
 try {
     if (problem3)
         throw TypVynimky3;
  catch (TypVynimky4 &id) {
         spracovanie výnimky
  catch (TypVynimky3 &id) {
         spracovanie výnimky
 pokračovanie programu
```

Ak sú výnimky definované v hierarchii, vyberie prvú, ktorá sa nachádza v príslušnej hierarchii aj v prípade, že to je iba rodičovská výnimka.

Pravidlo subordinácie výnimiek

Chytanie výnimiek vždy usporadujte od najdetailnejšej po najvšeobecnejšiu.

Príklad usporiadania výnimiek

```
class MyException {...};
class FileNotFound : public MyException {...};
```

```
int main() {
   try{
    if (true) {
      throw FileNotFound();
    }

} catch (FileNotFound &e) {
   cout << "V-FileNotFound";

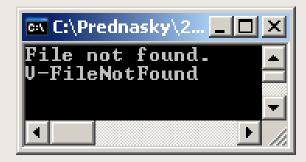
} catch (MyException &e) {
   cout << "V-MyException";

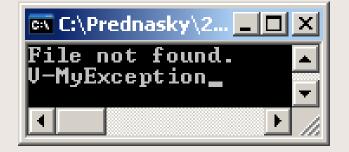
}</pre>
```

```
int main() {
  try{
    if (true) {
      throw FileNotFound();
    }

} catch (MyException &e) {
    cout << "V-MyException";

} catch (FileNotFound &e) {
    cout << "V-FileNotFound";
}</pre>
```


Všeobecná výnimka

```
try {
   if (problem3)
       throw TypVynimky3;
}
catch (TypVynimky1 &id) {
      spracovanie výnimky
}
catch (...) {
      spracovanie všetkých
      výnimiek
}
pokračovanie programu
}
```

Všeobecná výnimka catch (...) zachytáva všetky výnimky.

Táto výnimka sa musí uvádzať vždy ako posledná v zozname výnimiek.

Všeobecná výnimka by sa mala používať čo najmenej. Môže sa totiž stať, že cez ňu sa schová aj výnimka, ktorá by nemala ostať neodhalená.

Implicitná výnimka

```
try {
  if (problem3)
       throw TypVynimky3;
catch (TypVynimky1 &id) {
       spracovanie výnimky
catch (TypVynimky2 &id) {
       spracovanie výnimky
catch (...) {
         throw;
pokračovanie programu
```

V prípade, že sa objaví výnimka, ktorá nie je spracovaná ani jedným z catch príslušného bloku, privolá sa implicitný všeobecný catch, ktorý odošle tú istú výnimku TypVynimky3 ďalej.

Špecifikácia povolených výnimiek

```
void f() {... throw(...); ...}

void f() throw() {...throw(...);}
```

```
void f() throw(MyException) {...}
```

```
void f() throw(Ex1, Ex2) {...}
```

Funkcia **f()** povoľuje všetky výnimky

Funkcia **f ()** nepovoľuje žiadne výnimky a ukončí beh programu

Funkcia f() povoľuje iba výnimku MyException, inak ukončí beh programu. Špecifikácia povoľuje celú hierarchiu dedenia triedy MyException.

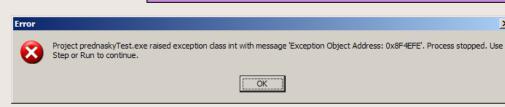
Funkcia **f()** povoľuje zoznam výnimiek **Ex1,Ex2**.

Dobrá a zlá špecifikácia výnimiek

```
void f() throw (int) {
  throw 7;
void q() throw (int) {
  f();
main()
  try {
    g();
  catch (int) {
    cout << "INT";</pre>
  catch (float) {
    cout << "FLOAT";</pre>
       ex C:\P... _ □ ×
```

```
void f() throw (int) {
  throw 7;
void q() throw (float) {
  f();
                 Zlá špecifikácia
main()
                  výnimiek.
  try {
    g();
  catch (int) {
    cout << "INT";</pre>
  catch (float) {
    cout << "FLOAT";</pre>
```

Program padne bez ošetrenia výnimky.

Zachytenie všetkých výnimiek

catch (...) by mal byt' na nasledujúcich miestach:

- main: zachytí všetky nezachytené výnimky
- hranice rozhrania modulu: public metódy triedy.
- vo vnútri deštruktorov: deštruktory nesmú vypustiť výnimky.
- vo vnútri konštruktorov globálnych premenných: takéto konštruktory nesmú vypustiť výnimky. Nemali by sa kde zachytiť.

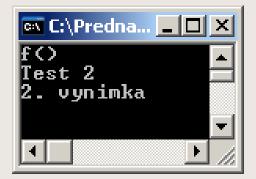
Výnimka v throw časti

Nová výnimka nahradí pôvodnú výnimku.

```
#include <iostream>
using namespace std;
class test {
  public:
    test(int i) {cout << "Test\n";};</pre>
class test2 {
  public:
    test2(int i) {cout << "Test 2\n";};</pre>
int f() {
    cout << "f()" << endl;
    throw test2(1)
    return 1;
int main(int argc, char* argv[]) {
        throw test(f())
    } catch (test &e) {
          cout << "1 vvnimka ";
    } catch (test2 &e){
          cout << "2. vynimka";</pre>
    };
    getchar();
```

throw test(f()) privolá funkciu
f().

Vo funkcii f() je ďalší throw test2(1). Ten sa vyhodnotí a nahradí throw test(f()), ktorý sa už nevyhodnotí.

Výnimka v catch časti

```
#include <iostream>
using namespace std;
class TEST {
  public:
    TEST(int i) {cout << "TEST" << endl;};</pre>
};
class TEST 2 {
  public:
    TEST 2(int i) {cout << "TEST 2" << endl;};</pre>
int main() {
  try {
    try {
      throw TEST (1
     catch (TEST &e)
      throw TEST 2(2)
      cout << "1. vynimka";
      catch (TEST 2 &e)
      throw TEST 2(1)
      cout << "2. vnutorna";</pre>
  } catch (TEST 2 &e) {
     cout << "2. vonkajsia";</pre>
  };
```

```
TEST TEST_2 TEST
```

Programovanie: posledný krát

Cvičenia

```
map<string, PESNICKA>::iterator it;
for (it = spevnik.begin(); it != spevnik.end(); it++) {
   if (it->first == nazovPiesne) {
      spevnik.erase(it);
      break;
   }
}
```

Remeslo

Programovanie je **remeslo**.

Máme majstrov, tovarišov a učňov.

Trvá roky, kým sa naučíme robiť to dobre.

Veľmi pomáha, keď nás to baví.

Tak nech Vás to baví čo najdlhšie.